Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NĂM THỨ NĂM — SỐ 235 MỖI SỐ MỘT CẮC JEUDI 27 OCTOBRE 1921

TRẦN-ĐẮC-NGHĨA
TỔNG-LÝ

Giá bán nhựt trình
BỔN QUỐC-NGỮ:
Trọn năm.....5$00
Sáu tháng.....3 00
BỔN LANGSA:
Trọn năm.....3$00
Sáu tháng.....2 00
BÁN CHUNG HAI BỔN
Trọn năm.....7$00
Sáu tháng.....4 00

AN-HÀ-BÁO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUỐC-NGỮ DU COURRIER DE L'OUEST
Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG Boulevard Delanoue — Cantho

TRƯƠNG-QUANG-TIỀN
CHỦ BÚT

Về việc mua bán hay là mua nhựt-trình xin đề thơ cho M. TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

Lúc mua báo xin các ngài chiếu cố, gởi số tiền luôn, bổn-quán lấy làm thâm cảm.

Những bài gởi đến không đăng lên báo được thời không lệ trả lại, xin các ngài lưu ý.

VỀ VẤN-ĐỀ NỮ HỌC-SINH

Thời-buổi nầy, học sinh gái cầp sách đi trường, xem ra cũng khá cho là nở-nực, dầu rằng còn có phần kém sút hơn hạng học-sinh trai.

Hạng trai cầp sách đi học, cốt là để sau nầy giúp nước trị dân, ngoài ra thì lại xu-hướng về đường thương-mãi, công-nghệ. Học sinh gái lúc thành tài rồi, không còn làm gì khác hơn là lãnh chức nữ-giáo, ngoài ra thì chỉ giúp chồng dạy con thôi.

Song cứ đứng về phương diện xã-hội mà xét thì dầu gái dầu trai, đã có phần giáo dục rồi, tưởng cũng là hay cả. Một người đàn bà vô học, thật có phần tiết-chế cho gia-đình làm; việc giúp chồng, ngoài cái sức mạnh-bạo kia thì không còn dùng vào đâu nữa. Nói rằng: không còn dùng vào đâu, là vẫn có khi quá, vậy xin quyết rằng: cái sở-dụng ấy cũng không sao bì kịp với cái sở dụng của người đàn-bà có học kia. Lúc chồng vắn nhà, người đàn bà có học bao giờ cũng xem được giấy tờ, thơ tín, không đến phải đi cầy mượn người xem hộ cho. Nhứt là ở các nhà buôn, thì lại là điều cần yếu lắm. Lúc tiếp khách, khi sắp đặt việc nhà, thường được rành rẽ vẻ-vang.

Dạy con thì chắc có thể khiến con vui tai mà nghe theo, không cần phải áp-thế gắt-gao gì. Buổi còn tập những tính-cách, những phương-pháp của mẹ dạy để đối cùng gia-đình, cùng xã-hội ấy, thì xem có phần giản-dị, dễ mà vâng ý lắm.

Ấy nói như thế chắc có người bảo rằng: đàn bà có học-thức là có tài dị-thường đầy ư? không! tôi không bảo là có tài dị thường, khiến cho mọi việc gì tự tay mình làm ra, từ miệng mình thốt ra là kết quả cả. Tôi nói như thế cốt chỉ rằng: óc người học-thức dầu trai dầu gái, bao giờ cũng nở-mang sáng-láng hơn kẻ vô học kia, mà óc đã nở-mang sáng-láng thì ngôn-ngữ tác có phần thích-hợp với tình thế, ích-lợi cho xã-hội vậy. Có người quá hẹp nghĩ mà cho rằng: hạng gái dầu học cũng không ích-thiết gì. Nói thế thì lầm to. Không phải bảo đầu cho viển-vông, cứ lấy cớ hiện ngay mắt mà chỉ thì dẫn đến chuyện con cường biết nói với con cường không biết nói là vẫn có phần quí hơn trong đấy rồi. Giá trị là giá-trị con chim, mà quí hơn là con khôn với con dại. Miệng con cường biết nói là bởi óc nó đã sạch cùng-cầu mà óc đã sạch cùng-cầu — chắc không nơi ai cũng biết — là do nơi nó học-tập mà nên. Ấy chỗ quí của người đàn bà có học-thức là đó.

Có người lại bảo rằng: con gái học vừa biết taơi thôi, làm đến chức gì sang-trọng lắm mà phải học cho cao-kỳ. Bàn nghe cũng hay cho, nhưng không lấy gì làm đung-đắng. Thưa! đành rằng: không làm được chức gì cho sang-trọng lắm như hạng học sinh trai, thế mà chính hiềm nhà không tức dụng để con đặt được cái địa-vị cao-kỳ kia là phải chớ vì đặt được rồi, hà lại chẳng có giá-trị thêm lên sao? Cầu gì đến chức sang trọng mới phải học? Ấy chỗ quí của người đàn bà có học thức rộng là đó.

Kẻ còn nói rằng: gái học là thường thơ-từ đi về với bọn trai. Ôi! ý nghĩ gì lệ thường thế? Không biết rằng: cái tình dục hen-mặt kia là ở nơi bụng người chớ không ở nơi sự học-thức. Cái hay chư tội gì nó lại xuối người sinh ra bụng phong-nguyệt? cái ngòi viết tội gì nó lại đắt tay người viết câu phong-nguyệt? Nghĩ cũng lạ thay! kỳ thay! Kia, làm phương gái đi đêm, không biết chữ A B nào, ấy mới người cho sao? Thế mà chúng nay nghe lóm truyện Kiều, để có khách hỏi đến bắu đáp: «Kiều xưa nhờ nghề chơi mà nổi danh giá một thì, ân trả được, oán đền xong, thì nay em soi gương ấy mà theo phòng có hại gì?» Nói như thế, chính là nói bừng; vả lại chẳng hay chăng vì truyện Kiều mà mất cả nết đi, hay vì quá lời kíp hồng-nhan rồi mượn điều đó ngược ??

Cứ bảo cho xét chuyện đi nữa, thời người gái có học thức dầu chẳng may phải hoa chừng mất nết, mà thơ-từ đi lại với người, còn kính-đáo hơn hạng gái vô học, chỉ xách giấy đem khoe cả chuyện hen-mặt mình để kẻ khác nghe, bắu biện tâm-sự cho, thì mới dễ cười đến đâu? Ấy chỗ quí của người gái có học thức là đó.

Nói tóm lại thì trình-độ quốc dân được nâng lên phần nào, chính là nhờ sự học thức phần ấy. Cứ xem như các nước văn-minh, con gái cũng có thể dẫn trí với trai, nào kém gì đâu. Trông người nhơn đấy mà mở mang ra một cách tất chóng, giúp cho xã-hội được nhiều lối yếu cần.

Thế thì về vấn-đề nữ học sinh ta phải nghĩ vơ nghĩ vẩn đâu xa mà khiến nỗi đơn-ngân con đường tiến hóa.

T. Q. Tiền

VẬN UYỂN

Khóc-thê

Trời ưng điềm lành gió thổi tang.
Làm cho chồng vợ phải hai đàng.
Thơ cưu đương hiệp cưu lìa bạn.
Loan phụng sum vầy phụng cách loan.
Giám trách ai làm nên lơn mặt,
Cầm hơn kẻ khuất thật to gan.
Nam-tào xin hỏi vì sao vậy?
Dương trần phau-phau lại hóa vàng.

M. Lê-ngọc Diệp, cựu thơ-ký,
Nông nghiệp chủ à Cầnthơ

Hoà nguyên vận

Có hồi mây ám, có hồi tang,
Phận thiếp thuyền quyên phải lạt đàng.
Trương phòng không người gìn trướng [phụng
Phòng loan kim kẻ giữ phòng loan,
Đây về thiên-ảnh đà đành gia,
Đó ở Dương-gian chớ héo gan.
Mầu nhiệm phép trời ai dễ biết.
Lục thì xanh trắng lục đen vàng.

Hồn Madame Diệp kích họa

Hoà nguyên vận

Hiệp tang, tang hiệp, hiệp hoà tang.
Thông vợ ai xui kẻ một đàng.
Chiếu gấm lạnh lùng buồn chiếu gấu,
Màng loan vắn vẻ chạnh màng loan.
Thiên đang hẩu đã đành an dạ,
Trần thế dày thêm chạnh lá gan,
Thấy chữ minh sơn xao giạ ngọc
Nhình câu thệ hải hẻo gan vàng.

M. Lê ngọc-Diệp

Hoà nguyên vận

Âm dương đôi đối hiệp cùng tang.
Sống thác nào ai thấu dạng đàng.
Cá nước những đe vầy một cửa,
Đất trời dâu nỡ rẽ đôi loan.
Lìa tơ phận thiếp đà an dạ,
Nối tóc khuyên chàng phải gắn gan.
Đây đã đức rồi khôn nối nối,
Những mà nối đặng đáng muôn vàng.

Hồn Madame Diệp

Hoà vận

Xưa nay thương biển hiệp rồi tang,
Khuyên với lang quân chớ thở than.
Phận thiếp đã đành nương bóng quế,
Xin chàng chớ bỏ quanh phòng loan.
Chung tình buổi trước con ghi dạ,
Gang lệ ngày nay phải gắn gan.
Lấp ngọc em đành bề lấp ngọc,
Gieo vàng anh phải sớm gieo vàng.

Hồn Madame Diệp.

Gương đáng soi

Quan thầy thuốc Võ-xuân-Hành là người sanh trưởng tại Cầnthơ. Ngài giúp việc ở Hòn-quảng đổi lại Cầnthơ mấy tháng nay. Nhà thương Phụng hiệp vừa sáng lập hoàn thành, ngài được giấy quan bổ, nên chiều ngày 24 Octobre mấy ngài đã ngồi ô tô đi Phụng-Hiệp để tận tâm tâm trọn trách-nhậm mình.

Ngài tuổi vẫn còn xuân mà thái độ ung dung, ăn-cần người bình lắm, nào ông để ý như người công ruột thịt, không lấy chức trách sang-trọng mà kiêu lắn. Có nên ngài bước chơn lên ô, khiến cho bao nhiêu người quyền thức đều cảm động.

Vậy bổn quán xin có lời kính chúc ngài vào Phụng hiệp phục được nhân tâm như buổi ở Cầnthơ thời thật là may mắng lắm.

An-Hà-Báo

HÀI ĐÀM

Trăng với đèn

Ngọn đèn sức tỏ không mấy tí, nhưng thấy trăng bị đám mây ám thì kêu trăng mà ngạo rằng: «Ôi! Bác bảo bác là có tài soi tỏ giang san, nhơn sao bác còn phải chịu lòn cúi đám mây kia, cái thế lực của bác không thể sánh kịp chút tí ánh tia của tôi, thời bác còn ngông-nghênh gì?»

Vừa dứt tiếng xảy nổi một trận gió to, đem tấc ngay, bấy giờ mây tan sạch, trăng chói sáng lâu-lâu, thình-thoảng kêu đèn mà đáp rằng:

«Đèn ôi! cậu thật bất thông thời-vụ quá! sao không tháp bơi mà kích-bát tôi nữa? tia ánh sáng của cậu đâu?»

Ôi! đèn còn nói được gì, chỉ chịu tối đen như mực; đời thường có những hạng người như thế. Khá tiếc thay mà khá khinh thay!

Nảo-Đời

Tiếng ve và tiếng dế

Thầy giáo Lại-thành-Thập bảo rằng: tớ gọi tiếng *DẾ* là *VE* lấy sái nhiều, và bảo tớ sửa câu nầy:

Con thằng Bùi-Kiệm mau dế,
Ngồi che tay áo như về thật trâu.

Tớ nói đặng thì ắt sửa đặng. Khó coi để sửa ra ve:

« Con thằng Bùi-Kiệm mau ve,
Ngồi che tay áo như về thật trâu. »

Tớ chẳng phải dám nói ông đồ-chiếu đặt sai, mà tớ dám sửa, tớ chỉ nói rằng: cũng bởi tâm sao thất bổn, ve thành ve vậy thời nên tớ mới sửa. Ấy theo trí tớ xét như vậy, vì thử nghĩ con dế chọi chuộc lẻ *Tam-sanh*, bà lão có nết xấu gì mà phải bị tiếng đời khi ngạo. Hoặc cho bảo tớ nói ra rằng, do là con tim có nói xin thì thầy giáo Lại thành Thập biện ra minh bạch vì sao người ta gọi những người mau dế có mầu xấu là thằng ăn dựa dế, v.v... Mà đứng bảo rằng, bởi mầu xấu mà gọi mau dế là mầu của loài vật cho bỏ ghét. Nếu mà bảo như thế thì vẫn còn trật xa lắt nữa. Nếu muốn bắt thú mà nói cho bỉ nhục thì thiếu gì thứ thú vật đáng sánh gương, hà tác lấy hạng con dế là vật quí-tế tâm-sanh mà phải mang tiếng thơ nhuốc muộn đời.?

Bởi lời vắn, tắc xin đáp cùng thầy giáo Lại-thành-Thập, và tớ xin thầy đừng ý được thế mới mà gọi "Mắt tớ chưa ngó xa hơn chót mũi" e cho chư khán quan sắt cười mà phải mua hổ đi giơ.!!

Mai-Sơn — Thất ở
Thôn-Cầm-Lộ

Ngũ dưỡng bình nơi nhà M. Đội-Hiền Soctrang.

Thơ của ông

NGUYỄN-THÀNH-ÚC, cựu Chánh-Chủ-Bút «Thời-Báo» và «Nông-Cổ-Mín-Đàm» ngỏ cùng ông PHẠM-KỲ-XƯƠNG, cựu Chánh Chủ-Bút «An-Hà Nhựt-Báo».

Kompot, le 16 Octobre 1921

Bạn tri-thức Phạm-Kỳ,

Hẹn-hò rằng: cùng nhau thong-dong vật-ngoại nhàn nhàn, vì đã mỗi-mệt giữa trường não-thần trong mấy năm hai ta rắn gan thành-nhiệt, trưng lối văn phỏi thai (*Epoque embryonnaire* sẵng nong nghĩa vụ đối với non-sông.

Từ hai ta tinh-ngộ tự chê mình thiếu tài yểm-bát thì có kinh-nghiệm cao thâm gì, mà dám ganh-gổng nợ thế! Thả sớm tạm dem mấy thứ xương mành-yếu ra khỏi vòng vạn-lòng, trước để dưỡng tinh-tinh, sau cố luyện cho gan-óc ngày thêm đầy-đủ, rồi chẳng bao lâu cùng trở lại địa-vị mà hai ta tăng ngôi. Bây giờ có lẽ đương trách-nhiệm khó-tư suốt kiếp được. — Sả quảng hối-trường lối chông-gai đi qua mà ngán-ngẩm nẻo yêu-ma sắp tới!

Tôi ra tuồng hờ-hẩu, khiến bạn nhủ lời trách-thiện, là bị hai chân hồ-hải bẩn dục từng giờ, nên chi dấu biếng say cánh nọ nhưng rồi phải mến thú kia của non cao nước biếc. Cớ nên vắn-mỏng chả thấu, song gan-tấc dâu xa. May ra bạn đã thừa cái nết, chân cái tình, thì tôi mong rằng: bạn quá biết cho thân tôi hòng dung lối bờ-thơ ấy (*cảm tâm*)

Từ lúc nhứt biệt nhau tại An-hà, tôi hiền tì phụ chuyến, đành đăng ra Huế, trót 13 ngày mới trở về Ngưu-Giang, lại lũng dịp dong đồng ruồi tây, nay của trọ cảnh Cần-Giọt, chưa độ trước là mấy hôm nữa sẽ đến An-hà hòng sang tận cửa Hoành bầu chuyện.

Đọc lại đôi hàng đầu, thấy mấy lời tâm sự của tôi tỏ cùng bạn, thì tưởng chẳng nên lắm rườm cho bạn câu-chuyện tiếp sau nầy:

Thưa bạn tri-thức! Nghe rằng: người cố-giao của bạn mình chính trong hạng bẩn chung. Thế thì ông Thôn-Cầm-Lộ kia không đồng là với tôi ha?—Đồng luôn quen. Song bạn có nhân quyết ngài là ai chăng?.. Ngài là sư mà lại có nam đưa con toàn giới nghiệp thư-hương, thậm đến thằng út cũng đã lão-luyện nghề văn? *Nếu quả con là thuở cao chưa cả, bạc tà cường ý cùng đồ kinh, [illegible] nhưng chưa cùng hiểu gì, nên hòn cô chân [illegible] chưa [illegible] cảnh [illegible] tâm không [illegible] [illegible], hay [illegible] chi mà quên phụ nhân [illegible] mong cho tôi [illegible] ??* Ngài Thôn-Cầm-Lộ gọi bạn là anh, nam bè tăng hàng bậc. — Ngài ngào thay! tuổi bạn vừa được bảm ngoài, mà thông nhơ hết biết danh Cu-Khôi thay cô Lê-thị Thường luận biện với ông thầu nọ, tào bạo mang ra tài thế bút. Tuy hàng trẻ nầy công trông 19 20 tuổi, đến bậc đưa lơn? kể ông thầu chúng có tuổi bao nhiêu??

Đoạn bởi thăm cho biết được mai

sau còn gặp đây, tôi buộc lòng phải cậy ông Trương-quang-Tiếc ấn-hành, tại vì ông Thôn-Cầm-Lệ thách đố văn-chương với cô gái, rồi nói chi lại kêu gọi đến tôi là kẻ giang-hồ-kỵ-tích?

Tôi bổn-tánh không ưa chuyện trò cười vô-vị, nên tuy trọ đỡ cảnh người song cũng cần hỏi lại bạn cho rõ nguyên ủy, nếu may ngài Thôn-cầm-Lệ thiệt tri-kỷ của chúng ta, hằng bậc hữu tài nhiệt-tâm về lối văn-chương, muốn cho tôi thử sức, thì tôi cũng ráng nhính ngày-giờ trước hội nhau tại nhà bạn cho biết mặt, rồi tha hồ muốn chi tôi cũng vâng ý!

Chớ tôi không dám hẩm-hổ với ngài, tấc bởi xem sơ chất văn ngài, thì đủ biết tánh ngài bác-tạp và lại ức-đạc nữa.

Cái tên hèn, Nguyễn-thành-Ức, tự Thiệu-Huy, hiệu Hoành-Thu, bình-sinh việc làm khiến những khách không hay gần guối phải tối-ố, còn cách giao-tế lại dễ người do ngay tâm thuật mà dễ độ cái thiên-chức. Cớ nên phải chăng, có xét lúc chết rồi kia! Nở đi tự-phụ, chuyên tinh-thần dâm tưởng mặt đen không trúng mà rồi cây sọc phải thấu xuống đất cực sâu, đến khi rang nhổ lên làm cho mặt xanh ra vàng như chiếc Đơn-Hùa-Tin vậy ru??

Thưa bạn, thơ tuy gởi cho bạn, e sau này sẽ thành chung của lắm người, xin bạn dung thoi vô-tình trước, hồi-âm cho rõ, thật tôi cảm chẳng cùng, mong chẳng cùng.

Đáp kính

Tệ-hữu **Nguyễn-thanh-Ức**
bái

Rủi ro quá

Chiều ngày 23 Octobre nầy lối 6 giờ xe hơi của M. Lê-phát-Tân bắt trong chạy ra, còn xe hai bánh của M. Turcot là quan hai sân-đám ngồi với vợ và một đứa con bắt ngoài chạy vô. Không rõ vì cớ nào đến khỏi cầu Đầu-sấu (Cantho) chừng ba trăm thước thì đụng nhau. Ngựa nhào xuống gầy do, tình thế không sống dặng nên chủ bắn luôn cho hai phát súng sáu tại đầu chết tốt. Người vô hại, chỉ đứa con quan hai bị chảy máu mũi đôi chút mà thôi. Nghe dâu M. Lê-phát chịu đền con ngựa và tiền sửa xe.

Bạn hát Minh-Lương

Soc-trăng

Tiếp được bổng-thiệp mời đến ngày 29 Octobre 1921 bạn hát Minh-Lương hiệu Tấn-Phước-Nam tại Soctrăng sẽ khai trường hát tại rạp Khánh-hưng.

Bổn quán kính lời tạ ơn, chúc cho bạn hát mới ra đời được đông-đúc khán-tràng và được hàng thức-giả hoan-nghênh.

An-Hà-Báo

Về lối thi từ

Ngỏ cùng Trương-tiên-Sinh

Độ rày đọc quí báo An-hà nghe dâu ông T.V. cùng ông T.c.L. sanh ra một trường tranh-biện về lối thi từ. Tiên sanh lại cho mấy lời nối điêu rằng: «Nhượng cho hiệc-quí Thi-ông (thi-công) một trang giấy đỏ rước đăng cùng Tưỡng khi đàng-vãn nay mở hết; nào là bực nên tài bảy bước, học đủ năm xe, há chẳng nô-nức mà trải lòng gấm, bày miệng thêu, thả rồng phùng lên trời, rải ngọc vàng xuống đất, cho cái văn-hoa ngày thêm sáng-lạng, mà rồi tờ *An-Hà* càng có giá-trị thêm lên. Xin Tiên-sinh lấy bình-tĩnh mà công-luận, lẽ hay hèn còn chư độc giả định phân.

Tớ hạ dám tự phụ là mặt thi-hào, mà cũng thẹ-bẹ xin tiên-sinh ghi tên tớ là LƯƠNG-VĂN-THÔNG vào bảng, ngỏ dựng hơ một hèn, nếu ông mô ông mô bắt tài, tớ xin quan lên xe, bỏ vào dâu, cho khỏi rườm tai chư độc giả.

Lương-văn-Thông
biệt hiệu: **Mộng Liên** — *Cầulaomây*

M. Lê-chơn-Tâm

Tôi đọc mấy bài của cậu Thôn-cầm-Lệ nào đó trong An-Hà ngày 13 Octobre 1921 nói chi chi dọng giải mệt trí quá. Tôi đọc trót hai bài của T. c. L. thoạt nhiên bắt tức cười và buồn cho T.c.L. quá nên báo thảng, trong óc không có một chi gọi ưu thế mắn thời.

Phải chi T.c.L. dồ ngày giờ luận chi có ích cho xã-hội còn hay hơn nói những chuyện bá vơ. Khoe mình tốt chúng, cố ý muốn mục hạ vô nhơn chăng? Hay là chủ ngó đời có một con mắt sao chớ?

Sao đến chừng nầy mà Thầy-Rùa Thôn-cầm-Lệ chưa chịu hiện nguyên hình, hay là con đời bỉ bối của đạo-sĩ Mai-Sơn đó nhân Lê-chơn-Tâm sao? Vậy xin nhờ chú Lê-chơn-Tâm làm ơn chiết tự ra từ chữ, ráp lại chỉ đích xác Thôn-cầm-Lệ ra, cho chư độc giả biết, chớ có lẽ nào mình giám nói, và khoe tài giỏi của mình ra giữa muôn mắt mà còn sợ chi lại dấu dấu rồi sau lòi đuôi ra mà hư da Đạo-Sĩ Lê-Chơn.

Ngô-văn-Đàng—Soctrăng

TẠI HAY VỊ NHAU

Annam ta có cái tánh hay vị nhau mà sanh ra nhiều việc lôi thôi. Kẻ trai-tráng vị người tuổi-tác mà nhượng đường đi nước bước ấy là phải. Kẻ dân dã vị người quyền cao chức trọng, kính cho ăn trước ngồi trên, ấy là một phép lịch-sự mọi người buộc mình phải biết lấy.

Trong một cái hội đang toan tính chung vốn lại mà lập nên một tiệm hàng xen, lúc cử người quản-lý, nếu đôi ba người có thế lực hơn kẻ đồng hội đồng thuyền kia, mà muốn cử ai, thì tự nhiên cả thảy đều dơ tay lên mà tôi rằng ưng chịu. Xong việc lúc ra về bất bình than rằng hội không thạnh vượng được. Hỏi cớ đáp rằng ông Mỏ bạn tát nhiều, quyền thế cao, nếu nghịch ra e sanh nhiều chuyện lôi-thôi, miệng-lưỡi mình cái sao lại họ. Đau lòng chưa! vát mấy trăm bạc đem đi mua lấy sự rầu buồn lo sợ, còn ai như thế không? Nếu ai có nhắc nhở đến cái tiệm đồng bào chung vốn mà tạo-lập ra kia, thì nói rằng: rầu cho đủ sở huội đặng đòi vốn lại cho được là may.

Đó, dả tính ra cạnh-tranh với khách ngoại bang trong đường thương mãi đang giành giựt lại chút-đỉnh quyền-lợi của mình, thà không xương ra thì thôi, bằng có thì thố ra việc gì, dả không tính tấn tới thì thôi, lại còn lo thôi, biểu sao không hư ngả. Lỗi ấy tại ai, vì duyên-cớ chi mà cửa hàng không thạnh vượng? Có phải là tại cớ *hay vị nhau* mà sanh hại không? Lỗi ấy về phần hội viên chung chịu, không thể nào trách người quản-lý cho đành.

Còn về phần người quản-lý, một phen được người tôn-trọng phú-thác cho mình cái trách-nhậm lớn-lao thế ấy, thì cũng phải tự xét lấy tha-lược của mình coi có đủ sức mà điều đắc, và làm gương cho các hội buôn hậu tấn không. Nếu đủ tài, thì mới nên thọ lãnh, bằng không xin hãy từ đi mà nhượng lại cho người khác.

Annam ta có tánh nhút-nhát mà không hay quyết định, hay nghi-nan nhau, mà nhiều khi hư cả mọi việc. Thâm xét, cái bịnh của Tau-mạnh-Đức lưu truyền lại cho những hạng người ấy cũng chẳng phải là quấy. Trước mắt bì nhân thấy, nhiều hội buôn, kẻ quản-lý là người sánh đời mà chẳng bao lâu còn bỏ tay chịu phép. Lỗi ấy bởi đồng bang ta chưa dám-thấm cuộc tương-thân tương-ái mà vừa giúp cho nhau, hay là bởi người quản-lý chẳng lo cho tròn trách nhậm, đều ấy ai cũng đều biết. Ôi! sự thương mãi nếu nói rằng dễ thì cũng quá đáng, bằng nói khó cũng thẹn thuồng với anh LÜ-BẤT-VI nhiều lắm vậy.

Dả có tánh nhát, mà hễ có hùn-hiệp với ai thì hư hại đến đó, biểu sao không của dấu tiền chôn, thà mỗi ngày thâu chút-đỉnh huê-lợi cho đủ xây vậy thôi, chớ đừng phí mối to, câu cá lớn, rủi hỏng cả cá cả mồi, rồi ngồi khoanh tay mà rầu trót tháng.

Nhiều cái hội lập điều lệ xem sướng mắt quá, lúc bàn dấu tính việc gì nghe cũng vui tai, mà rốt cuộc, dở sổ tính lại thô-thẻ với nhau rằng lỗ.

Cuộc buôn-bán của đồng bang ta thua sút chinà, cũng bởi một là hay vị nhau, hai là biết nói mà không dám nói, dễ cử ai hay nấy. Cái tệ-tục ấy chẳng phải là khó sửa, cho hay đồng bang-ta chưa chịu sửa đó thôi.

Bởi cớ, bỉ-nhân mới viết bài nầy, nghĩ cũng chẳng phải vô hổ cho đồng-bang ta vậy.

Longxuyên— **Vỏ-hà-Nhiên**

Văn tế

Văn của M. Lê-ngọc-Diệp, cựu tho-ký, Nông-nghiệp chủ (Cầnthơ) tế Madame Diệp

Hỡi ôi!

Nắng hạ nực nồng,
Mưa thu lất dất,
Duyên Tấn Tấn vầy hiệp, trách ai làm cho bỏ nhà keo tang.
Niềm phu phụ yêm đàm, hơn ai khiến cho vàng phai ngọc nát.
Nghĩ thôi dạ tơ kim châm.
Nhớ tới lòng dưỡng muối xác.
Nhớ linh xưa!
Bốn dước lắm vuôn tròn.
Ba tùng đâu dời dạt.
Thuở xữ nữ ngâm câu tùng phu, ở cùng mẹ cha bâu, lo thờ cha kính mẹ, lo canh cưỡi giá may, hôm mai bậu hết sức tang đương.
Tuổi cập kê vịnh chữ vu qui, ở với cha mẹ qua, lo thờ mẹ kính cha, lo tề gia nội trợ, sớm tối em nong tràng gánh vác.
Nhớ lúc qua đương quan hành sự, một em toan cho vay đất nợ, tảo tấn lo đà đủ mặc đủ ăn.
Nhớ từ khi qua tri sĩ dưỡng thân, mình bậu tính mua đất lập vườn, cần kiệm để dư tiền dư bạc. Ở ăn cùng cô bác khi kỵ lạp, khi tai ương, mau tay nhạy miệng đến đâm, làm nghĩa khắp trong làng.
Luối tới với chị em, lúc tang tế, lúc quan hôn, giới bước lẹ chơn, tới giúp sức dặng ơn cùng cả hạt.
Em dâu, sánh kẻ cầm đao cởi ngựa, song việc ngời-nhơn bề thù tạt, lẽ cư trần đà phải bậc phong lưu.
Em chẳng phen người chấp bút cầm cung, song bề cử chỉ, việc tài bồi, đường xữ thế rất nên trang đài cát.
Thuận chiều ăn, thuận chiều ở, giàu không kiêu, khó cũng không dua.
Phải đạo vợ, phải đạo chồng, trước chẳng phai, sau dâu có lợt.
Thấy bịnh ra-tê-ni (neurasthénie) lòng quá lo dâu dâu, lo thì lo, gió thổi khôn ngăn.
Thấy bậu đau ba-li-dích (Paludisme) giạ qua sợ ngày ngày, sợ là sợ, nỗi mưa dầm chẳng ngớt.
Những tưởng đau thời chóng, dài thời chầy, dầu giây dưa ít bữa cũng dặng lành.
Nào hay dâu cây muốn lặng, gió khôn ngừng, khiến trâm trệ mấy ngày rồi cách mặt.
Cuộc phân gương chẳng kiệp nữa giờ.
Nẻo tử biệt không đầy một lát.
Ôi!
Biển ái, mưa chang.
Nguồn ân chóng chạt.
Đức-công dâu chẳng giúp trường sanh?
Thiên-thần hỡi dục đường chích mát!
Năm một ngàn chính trăm hai mươi mốt, cõi Thiên-đàng em há nở an bôn.
Tháng thứ tám, nhằm đúng bửa mồng lám miếng trần tục bậu bao đành lìa vắt.
Hay là cảnh Diêu-trì thiếu kẻ, kiếp đam nàng về mà gì úp việc chưng lê.
Hay là miếng Cưu-lạc không người, vội rước bậu tới đặng toan bề y bác.
Mấy gái thơ liệu điệu, cơn rách lành tấm áo manh quần, biết cậy ai mà vá mà may.
Mấy trai dại bơ vơ, lúc lạt thèm miếng bánh đồng hàng, biết cùng ai đòi mua đòi cắt.
Cơn tháng trước bậu còn vui còn vẻ, chồng chồng vợ vợ, rề rề, con con, hiệp một nhà lớn nhỏ vui vầy.
Đến ngày nay bậu vắng dang, vắn hình, buồn buồn, tối tối, khóc khóc than than chia hai ngã ngoài trong lạnh ngắt.
Trước linh cửu, đức-cha hát lễ, niệm a-mẹn ruột tơ dùi đâm.
Bên quan tài, đồng-tử cầu kinh, cầu ma-ria (Maria) lòng dường dao cắc.
Nay đà xong hồi mai táng, nguyện linh-hồn trước vầng cảnh Tây-thiên.
Rày đà mãn cuộc tổng chung, cầu phần xác vững bền vuôn đất đất.
Hỡi ôi! thương thay!
Có linh xin chứng.

OAN TRUYỀN NGỌC-HẠNH

(Lụy vì tình)

par **Trương-quang-Tiến**

(TIẾP THEO)

Khiến một nhà hoảng-hốt ngan ngơ, chồng tôi mới thác, năm mồ cỏ xanh cỏ, nước mắt đà cạng đòng, thế mà con Tạo chửa ưng lòng, mãi cứ vô hồng vậy tha. Ôi! đời hoa vô đơn chi, đến phòng trần ai có khác gì ai?

Nàng than van khóc lóc thế nào cũng không thể tha được. Linh bắt công ngay điều lên xe hơi, đem về Sa-mát quan phân sở. Giam vào khám. Đến ngày xử đối mặt, cáo Lư-Thị cơ bạc Hoàng-Kim nào Ngọc-Hạnh, nào thằng Quít. Quan hỏi tra-sự. Lư-Thị chối dài, một quyết rằng Ngọc giết chồng mình, còn ngoài ra thì nàng không rõ đến chi nữa. Quan răng: Thôi! khuyên nàng đừng dấu điếm, thằng Quít đã khai ngay, nàng nói rằng không rõ đến gì, vậy quan hỏi xin hỏi chẳng hay ai là người trao thuốc độc cho Quít, hứa rằng giết đặng Ngọc-Hạnh sẽ thưởng hai trăm? Quan lớn xin hỏi ai? nếu chẳng phải nàng; nếu chẳng phải vợ lớn Hoàng-Kim, toan mượn rứa hận.

Bấy giờ Lư-Thị mặt vía, mặt xanh như chàm đỗ, không nói đặng lời nào, chỉ cứ kêu oan, than trời trách đất. Mà dề than trách lắm sao? Không! tang chứng sờ sờ, thằng Quít kia! cái miệng thằng Quít là cái án của nàng, con chạy chối đặng nào cho khỏi? Quan cứ đó lấy làm bằng, mất tơ tình vô phương, nên nàng thú thiệt. Cứ chiếu theo luật thì Lư-Thị chính là tay sát nhân, cho hay vì giàu lấy hơn phe mà sanh lòng độc hiểm. Vào biết nàng không có giết chồng, nhưng nếu không phải Hoàng-Kim chết thì ắt Ngọc-Hạnh chết, mà dầu Hoàng-Kim hay Ngọc-Hạnh đi nữa, mạng nhơn chi trọng cũng cứ một luật mà hành. Vậy kêu Lư-Thị 15 năm khổ sai, Quít thì 10 năm tội liên cang, còn Ngọc—Ngọc vẫn vô cang— được Quan tha bổng.

Ngọc ra khỏi tòa rồi, lấy làm hả dạ. Ấy mới biết: lành dữ đáo đầu trọn có trả, cho hay thiên đồng khôi khôi. Nàng sẽ tính đi đâu đây? còn đi đâu khác hơn là sang phố sang đó, ở đó để tính toan rồi sẽ.

Thầy **Ngô-Chấn** là điền anh, đã đi Léo-thượng, ở đây được bốn năm trời kể có giấy quan đòi, về Saigon giúp việc, thầy vẫn chơi lời quen nết, nên về Saigon ở chưa quá một năm, hết tiền điếm đến trả đình, theo đàm phong tình, bạc bài đủ lối. Thầy tính ở bất hiếu, nên xin đổi đi lục-tỉnh. Dịp may Rạch-giá khuyết người, nên có giấy thuận phái, cho thầy đi Rạchgiá. Thầy xuống đến Rạchgiá, giúp việc tại nhà thơ, nghe người đồn rằng: có một nàng mới hết chồng, thầy tính đành đàng tìm đến. Lúc nầy Ngọc ở một mình, bế ân xai vưa đó.

Một bữa tối đang ngồi nhà, vậy thấy Ngô-Chấn bước vào. Nàng đứng dậy thi lễ. Ngô-Chấn vào đây nào có quen biết chi với chủ nhà, chỉ quen nết chơi bời, nên kim lời qua lại. Rằng: Nghe chồng nàng mới thác, tôi cố đến đây, không phải đến mà bày việc tối phong, khiến cho nàng thất thiết với chồng: không! tôi cố đến đây là —tôi cũng không ngại gì mà đầu-điếm— để ngó lại cùng nàng, nếu nàng không chê tôi là hèn, thời tôi nguyện ra tay, thế cùng tri ngộ.

Nàng mà ở một mình, chỉ nhọc khối tiếng thị phi, vì hay là nàng không phen người trên bộc trong đầu, nhưng ai biết cho, miệng thế không hầu xét lẽ. Tôi là người phương xa đến đây, mà nàng cũng là khách lữ chơn, vậy giám xin đường ngại ngùng gì, muốn đến bầy cư một tối, tôi sẽ là người bạn trăm năm của nàng, cùng nhau hưa trọn kiếp sinh, sẽ phu nhân, trên đầu chứng cho vầng nhựt nguyệt.

Ngọc nghe lọt mấy lời, ngồi ngẩn ngơ không biết thế nào liệu lượng. Rằng: Lòng thiếp con đang bối rối như tơ vò, vì dầu muốn toan việc trăm năm, cũng không sao toan được. Vả lại — nếu mắt thấy chẳng thấy, lẽ tai cũng đã nghe — vì thiếp mà hại mạng người, thiếp dầu được quan minh đoán tha ngay, nhưng nghĩ lại cũng dực mình, đối bóng lành xương, thiếp bằng xem thiếp là một đứa sát nhân, vì sông sắc mà nhận chìm thuyền khách.

Đến nay, thấy quá thương thiếp mà phân vậy, ôi! càng phân như càng chọc mạch sầu; thiếp xin tỏ cùng thầy rằng: bao nhiêu giọt máu của chồng thiếp vì chén thuốc độc mà trào ra, hiện nay dường như còn ở trước mặt thiếp, cái vết dao đâm gươm-ghê ấy thiếp vẫn ghi vào cảnh óc, chính lòng thiếp nhơn đây mà chán-ngán cuộc trần, thời lẽ nào thiếp lại còn mong đến cuộc lứa đôi cho ra người vô-nhơn ngãi.

Cử cách giao-hiếp mà coi thì chính thiếp là kẻ giết Hoàng-Kim; còn đến bà đã đến thế nầy, thì thầy nghĩ sao mà còn muốn thề nguyền non nước?

Nhìn trăng còn tỏ thẹn, hồn Hoàng-Kim bao giờ cùng phường phất trước mặt thiếp, khiến cho thiếp không biết sống là vui, thì ngoài thân tôi còn biết chi mà tính nữa.

«Còn nữa»

THỜI-SỰ

Giá bạc

Thứ sáu...ngày 21 Octobre	7f.85
Thứ bảy...ngày 22 Octobre.....	id
Chuanhựt..ngày 23 Octobre	id
Thứ hai....ngày 24 Octobre	id
Thứ ba....ngày 25 Octobre	id
Thứ tư.....ngày 26 Octobre	id
Thứ năm. .ngày 27 Octobre	id

Giá lúa

Lúa chở đến nhà máy mỗi tạ 100 kilos là:

Thứ sáu ngày 21 Octobre	4$80 à 4$90
Thứ bảy ngày 22 Octobre	4 80 à 4 95
Chúa nhựt ngày 23 Octobre	id
Thứ hai ngày 24 Octobre	id
Thứ ba ngày 25 Octobre	4 80 à 4 90
Thứ tư ngày 26 Octobre	id
Thứ năm ngày 27 Octobre	id

Cânthơ

TÀU ĐỤNG GHE

Trưa Chuanhựt 23 Octobre, chiếc «Khmer» tàu lục-tỉnh, ở Sàigòn lại đến Cânthơ lối 10 giờ, lúc cập cầu đụng nhằm 1 chiếc ghe cột bể hông.

Sàigòn

TRỘM TẠI ĐẤT THÁNH

Sở Tuần-thành mới bắt đang vụ đào mả con gái của M. *Hoas* giúp việc tại hãng nước đá *Larue* mà lấy một xấp bằng của người quản thầy con. Chánh phạm là tên Nguyễn-văn-Lương.

Giađịnh

THẰNG NHỎ SÁT NHƠN

Ngày 20 Octobre nầy tại Tân-lông-Trung (Giađịnh) xảy ra một tấn bi-kịch gớm-ghê. Thằng Nhơ với Ng-văn Huê, chủ sai đi mót cui. Đi dọc đường Nhơ gặp thằng Nguyên (15 tuổi) cũng mót cui như mình. Đến một nhánh cây khô chúng nó giành dựa nhau; rồi rồi hóa một trận ẩu đả. Nhơ lượm nhánh cây đập lên đầu Nguyên, xô trăng nhào xuống, máu chảy đầm đề.

Nhơ chạy về kêu người đến, chở Nguyên vào nhà thương Giađịnh đến sớm mai ngày 22 Octobre thì thác. Nhơ bị giam tại khám lớn Sàigòn. Thằng nhỏ sát nhơn nầy mới 12 tuổi.

Hànội

BẮT Á-PHIỆN LẬU

Tên lính Julien Paolo ở về cơ lính tại Laokay, bị toà Laokay phạt 6 tháng tù, 500 quan tiền vạ và 35.8788. tiền bồi thường về tội bán á phiện lậu. Sớm mai ngày 18 Octobre toà Hànội y án phạt vạ và án bồi thường, song bớt còn 2 tháng tù.

Hai thứ thuốc hay

Thuốc «TUIÊN-THANH CHI-KHẢI HOÀN» là một thứ thuốc vì khí ôn hòa chẳng luận già trẻ, đàn-ông đàn-bà mới hơ, hoặc ho lâu, ho lao, ho ra máu ho có đàm, ho sản hậu, dùng nó trong vài ngày thì thấy giảm liền. Chẳng biết bao nhiêu người đã dùng rồi, đều gật thở dến khen nó có ích chẳng cùng. Cách dùng thì khi mua thuốc sẽ có gởi tờ cho cứ độ theo đó.

Giá bán hộp nhỏ 5 miếng.....0$30

Hộp lớn 10 miếng 0 50

* * *

Thuốc «THIÊN-LÝ-NHÃN» cứu binh mũ. Thuốc dùng toàn sửa cọp mà luyện chế ra. Lâm người mù đã trên năm sáu tháng mà khi dùng trong toàn lối thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào đồ ngứa và mà lâm. Cách dùng đã biên vào trong tờ, khi mua sẽ gởi theo với thuốc.

Giá bán Một ve...0$30

Mỗi chục 11 ve

Ve lớn ..1$00

hàng 4 ve nhỏ

Xin cáng coi đường thuốc giá cứ để tên cho M. **Trần đắc-Nghĩa** Quản lý Ẩn Quán An-Hà Cânthơ thì thuốc gởi tại.

CÓ BẰNG CẤP CỦA HỘI ĐẤU XẢO MỸ-NGHỆ HÀNỘI BAN KHEN

DIPLOME DE MERITE EXPOSITION DES BEAUX ARTS DE HANOI 1920

Cordonnerie — Chapellerie — Tonkinoise

GRAVURE SUR METAUX ET MARBRE

NGUYỄN CHÍ HÒA

83 Rue Catinat **Saigon**

Kính cùng QUÝ-VỊ đang rõ. Tiệm tôi có 30 thợ BẮC-KỲ giỏi ĐÓNG GIÀY, LÀM NÓN theo kiểu ÂU CHÂU kim thời. GIÀY đóng hàng DÀ TÂY hết, NÓN làm bằng CÂY MÓP thiết nhẹ, lợp NI-XÂM, BỐ TRẮNG VÀ BỐ VÀNG đủ kiểu. Tôi cũng có thợ KHẮC CON DẤU ĐỒNG VÀ CHẠM MỘ BIA ĐÁ CẨM-THẠCH ĐỀ MÁY. Tôi đã BÁN SỈ ở LỤC-TỈNH thiệt nhiều, đã có nhiều vị rất tin cậy và khen ngợi NÓN VÀ GIÀY của tôi làm thiết kỹ càng và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Lại cũng có BÁN GIÀY HẠ DA LÀNG GIÉP DA LÀNG VÀ NHỮNG đồ mang GIỐC BẮC-KỲ SỐN ĐEN QUẠI-NHUNG QUÝ VỊ xa xin viết thơ về tôi sẽ hồi âm lập tức và gởi BÁN SỈ riêng thiệt rẻ xin chớ tưởng chiều cho việc buôn bán của ĐỒNG BANG ta được thạnh lợi trong lúc cạnh tranh nầy tôi hết lòng cám ơn.

NGUYỄN CHÍ HÒA, kính mời

Thợ họa chơn dung thiệt tinh xảo

Xưa nay Lục-châu quí khách ai ai cũng đều công nhận rằng: về phần công-nghệ thì người Bắc-kỳ tinh xảo lắm. Đã mấy năm nay bổn hiệu chuyên nghề khắc con dấu, khắc bảng đồng, làm các thứ mũ theo kiểu Âu-châu và đóng giày, thì sự kỹ lưỡng khéo đẹp của bổn hiệu, chư quí vị cũng đều rõ hết.

Hiện nay tại bổn hiệu có một người thợ Hàn-hoa đương thiết lành nghề làm; người thợ nầy ta mời tại nhà công có danh tại Bắc-kỳ.

Chẳng những về giống tạc mà thôi lại có dụng tinh thần tự nhiên coi như linh sống. Hoa đủ cách đủ kiểu, xin quí khách chiếu cố, muốn hoạ thử một lần cho biết sự tinh xảo của bổn hiệu. Hình vẽ trăm năm không phai. Quí khách muốn vẽ in do theo bản dưới đây tôi gởi hình kiểu đến, và xin gởi bạc đặc cọc trước một phần ba cho bổn hiệu làm tinh. Khi bổn hiệu tiếp đang hình kiểu và bạc đặc cọc thì lập tức làm biên lai gởi cho quí khách. Cùng hình vẽ tôi sẽ gởi tới nhà giây thép tại tỉnh quí khách ở.

NGUYÊN HÌNH HỌA BẢN ẢNH	THƯỚC TÂY		GIÁ TIỀN CÔNG VẼ VÀ BẢN MẪU PHÍN	
			VẼ NƯỚC GIẤY	VẼ DẦU CHUẨN
Bản ảnh	0 40	0 50	10$00	40$00
Bản ảnh	0 50	0 65	15 00	45 00
Nguyên ảnh	0 60	0 80	25 00	60 00
Nguyên ảnh	0 70	1 00	35 00	90 00
Nguyên ảnh	0 90	1 40	45 00	120 00

Gởi hình chụp đến mướn hoạ. Lời thơ mandat xin đề như vầy:

M. Tăng-khánh Long

Propriétaire Chapellerie, Cordonnerie Tonkinoise

N° 16 RUE CATINAT N° 16— **Saigon**

Thạnh-Phát Cantho

Tiệm Thạnh-phát mới dời về đường Kinh-lấp (Cânthơ) có bán đủ các thứ hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc.

Lãnh Bắc đen (lãnh áo), rộng khổ từ 6.$50 tới 7.$00 một áo.

Lãnh Bắc đen (lãnh quần) trơn và bông có thứ rất khổ có thứ rộng khổ từ 6$ tới 7.$50 một cây 2 quần;

Xuyến, địa hột gà từ 8$ tới 9$ một cây 2 áo;

Lụa có đỏ đen từ 12.$00 tới 14$ một cây 5 quần có dư;

Lụa quynh anh đen từ 8$ tới 9$ một cây 5 quần có dư;

Sa hột đen từ 8$ tới 9.$50 một cây 3 áo dài;

Satin, cẩm chung, nhung mềm và nhiều mươi hàng lạ;

Mền lớn nhỏ dư cỡ, đủ thứ.

Nón nỉ, nón trắng, giày bố, giày tây đủ kiểu.

Đồ tây lớn nhỏ nhiều thứ.

Giếp quất, đa quất, nhung, giếp con nít, tốt và giá nhẹ hơn các nơi (mua về hàn lại sẽ tính giá riêng).

Hàng tơ nhuộm tại Cao-lãnh (*Sadec*) không hề trổ, đều lang vẻ rất lâm.

Tiệm tôi có trữ nhiều thứ bố may mùng rất đẹp, giặt không hề chạy. Mỗi cây bề dài 20m50, bề ngang 0m80.

Tốt sắc 6$ một cây

Tốt sắc 8$ một cây.

Mua từ 10 cây sắp lên thì được trừ tiền huê hồng 10 %, một trăm bớt mười đồng.

Quí khách có dịp đến Cânthơ xin kính mời ghé tiệm tôi chơi cho biết, vì nào quí-vị muốn biết giá hàng xin viết thơ thì tôi sẵn lòng định giá chắt lọc gởi cho coi làm kiểu. (*Echantillon*).

Còn mua thì tôi gởi theo nhà thơ, đem đồng tiền mà lãnh hàng. (*Contre remboursement*).

NGUYỄN VĂN XƯƠNG

Chủ-chơn cẩn-cáo.

Quảng tài Thạnh

Làm đóng ghe và sửa ghe

ở bên kia cầu gần cột giây thép

tỉnh CẦNTHƠ

PHÙNG-CHIỀU— cuối rạch

Kính cùng quí vị đặng tường, nay tôi mới lập một trại đóng và sửa ghe có đầy đủ và lại tiện bề ủi và kéo ghe.

Tiệm tôi cũng có bán các thứ cây cưa đủ thước tất mà tốt giá lại nhẹ hơn các nơi.

Chủ tiệm nầy biết lễ nghi của người Annam nên tiếp rước quí vị vừa lòng luôn luôn. Chủ tiệm nầy khi trước có làm chủ sự tiệm cưa hiệu là Quảng-tài-Lợi, chỉ ai ai cũng biết rằng người ấy biết chiều bề đẹp đẽ bực nào.

Xin quí ông quí thầy có cần dùng mua cây cùng đóng hay là sửa ghe đến tiệm Quảng-tài-Thạnh thì rõ.— Cái xin quí-thầy thương.

Nay kính cáo.

Thuốc điếu hiệu GLOBE

(RẠI ĐẤT)

Hút dễ ngon, để dành lâu được không mốc, không ẩm.

Tại Hãng **Denis-Freres** có trữ bán

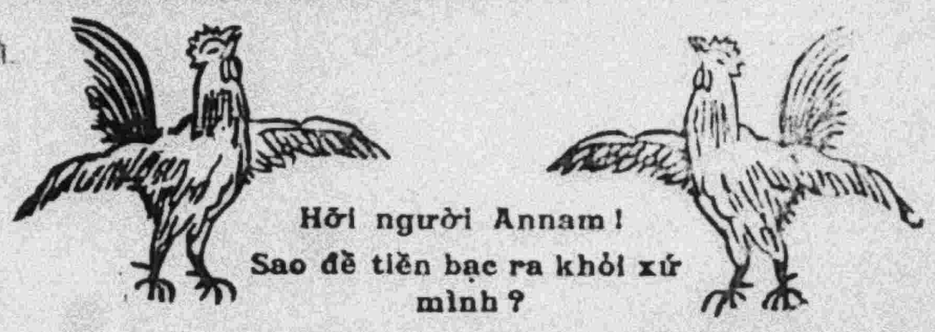

Hỡi người Annam!

Sao để tiền bạc ra khỏi xứ mình?

Hãy dùng thuốc hút hiệu **CON GÀ** thuốc chưa vấn và vấn rồi

VÌ THUỐC NÀY NGON HƠN HẾT.

ĐÀ THƠM THƠ LẠI GIÁ RẺ HƠN CÁC THỨ KHÁC.

Thuốc CON GÀ trồng tỉa tại xứ Đông-Dương

Nên giúp hội *Société des Tabacs de l'Indochine,*

66 Boulevard Bonnard. — Saigon

hầu giúp muôn ngàn người Annam.

Phước! Phước cho kẻ gặp của quí

Ai cũng muốn đang chữ TRƯỜNG SANH SỐNG LÂU; cái sở nguyện ấy ít kẻ được vì chẳng gặp LINH DƯỢC (thuốc hay).

Nay có một thứ thuốc giúp đang sống lâu và mạnh gọi gọi là TRƯỜNG SANH LINH DƯỢC. — Là thuốc tẻ bổ khí dương sức, sửa huyết.

Quí ông quí bà cùng hàng viên quan đều yêu dùng, lại giữ sẵn trong nhà luôn cho con cháu được mạnh giỏi.

Nó trị bịnh nóng lạnh, bón uất, các thứ bon trất, chói nước, nóng lạnh dầy dựa bởi ban trái mà ra, nhức đầu, đau bụng, giết sên lãi, đau mỏi, mệt, bần thần đã thơi. Cứu chẳng đi tinh mộng tinh, ăn không ngon và chậm tiêu, hay nớ chiêm bao, nhức mỏi, đau lưng, đau hông, tê bại, bộ, suyễn, lưỡi, thông sung mình mẩy.

Trên các bịnh đờn bà bởi khi huyết hư mà ra *đau mòn*. Con cái hay đau có mỗi bất cân bịnh chi hay bên chi cho nó nóng thì chắc sẽ trở nên mập mạp mạnh mẽ.

Đã có trăm ngàn người nhờ thuốc nầy rồi. Có nhiều người đau ốm nằm nóng đủ thứ thuốc không hết mà dùng thuốc nầy ít ngày thì được mạnh.

Người mạnh mỗi tối nên uống đặc ba viên đang ngừa sự, ngừa thôi và ngừa các chứng bịnh; khi đông trời dùng nó mà giữ mình.

Kẻ ho lao nên dùng thuốc tẻ nầy thường, thì trong gởi mạng sống lời giá được.

Không kỳ thai mà lại dưỡng thai, không kỳ bón mà trị bón trái hay làm.

Kẻ đau mới mạnh người ốm yếu hãy dùng nó đang mau bổ sức.

Ai muốn dùng thuốc nầy mà xét thì thật rất tốt hơn hết, không phải đi, nó xô đặc tẩy đâm.

Thuốc nầy chẳng phải một thứ với các thứ tẻ khác chút nào.

Hãy coi cho kỹ mỗi gói thuốc có đóng dấu marque deposée hình con Nai là dấu đã cầu chứng tại Tòa Saigon ngày 21 Décembre 1920. Ai trữ bán lại thì có giấy làm chứng. Nhiều tiệm Annam tại Saigon đều có bán.

Muốn cho chắc chắn gọc thì gởi thơ cho Monsieur Nguyễn-văn-Thiên (Jean-Pierre) à Thunghê par Saigon mà mua thì sẽ có thuốc gởi lại.

Bán tiền mặt mỗi gói 0$40. Mua nhiều sẽ tính nhẹ hơn. Muốn giúp ích cho đồng bang, chẳng chút cầu lợi, vì nó quí giá và hay hơn các thứ tẻ khác xa lắm.

Phước! Phước cho kẻ gặp và biết dùng TRƯỜNG SANH LINH DƯỢC!!

Coi cách dùng trong tờ cho kỹ.

Xin biết rằng: 1° chẳng phải một thứ với các tẻ khác; 2° Lên chỉ dùng đôi ba cây sẽ thấy sức linh nghiệm nó là thế nào.

Tiệm thợ bạc

CỦA M. CAO-VĂN-HỶ

105 Boulevard Bonnard — Saigon

Tiệm nầy có bán đủ các thứ đồ nữ trang theo kiểu kim thời, xinh đẹp khéo lạ vô cùng, những lắc vàng vòng, chuỗi hột, hoa tai, cà-rá, giây chiền, kẹo xuyến v.v. kiểu chạm rất nên huê dang.

Xin các bà, các cô hãy đến xem thử một lần thì biết.

Nay kính

Cao-văn-Hỷ cẩn khải.

Kính cáo

Kính cùng bà con cô bác đặng hay tôi là Nguyễn-văn-Nên, ngày rời bảo thủ gia ấn của HUỲNH-CÔNG-TÂN và NGUYỄN THỊ-VÂN và con là HUỲNH-CÔNG-QUYỀN. Nay HUỲNH-CÔNG-TÂN và quyền đã đang hai cảm, cố ý kích chọc cô bác hãy tưởng: như ai có làm điều chi càng hề đến phần của tôi bảo thủ gia tài hay là bắt mấy người nầy làm tờ giấy chi với kẻ khác, phải có chữ của tôi làm chứng mới đặng, còn như điều nào tôi không biết không hay thì các việc ấy tôi sẽ xin toà Phúy hồ mà người ấy lại bị thiệt hại nữa.

Nay kính

Nguyễn-văn-Nên, Propriétaire Cânthơ,

Cânthơ, le 25 Juillet 1921

Hỡi Đồng bang

Trong xứ ta có bổ đắc một thứ rượu ngon lắm kêu là RHUM STELLA làm trong hãng nước nữa.

Ta nên mua rượu nầy mà uống, vì mới lại là ý bổn vực cái mối lợi trong xứ ta đó.

Rượu RHUM STELLA nầy giá đã rẻ mà uống lại nên thuốc nữa. Mua uống rồi mới biết.

Muốn mua xin đến cơ hãng HÃI GIANG CÂNTHƠ, SAIGON MYTHO TRÀVINH

SOCIÉTÉ des SUCRES et RHUMS

Cânthơ — Cochinchine

Vậy mối lợi càng ngày về tay đồng chương

Muốn mua mật ong

Ai có MẬT ONG muốn bao nhiêu xin đến nơi Bổn-quán

An-quán An-Hà Cânthơ

Tiệm khắc con dấu

Kính trình cùng quí khách hàng rõ: Bổn tôi trước ở số nhà 84 đường *Catinat* về số 130 đường *Pellerin*, nhân vì bổn chủ quán tư chiến cùng nghề hoa của tôi đã tỉnh hành hãy tạm nay.

Vậy nơi số đến lại số 96 cùng đường *Pellerin* cần chuyên nghề khắc con dấu đồng, cao su, bản đồng, bản đá cẩm thạch để mộ, và bản sắt các thứ con dấu.

Lấy giá lại, như là *Dateur, Numéroteur, Lettreur, Composteur*, etc., v.v. bản đề phòng thơ cùng con dấu xi cao-su tốt mà làm mẫu, có vẽ *Catalogue* để gởi cho quí khách nếu quí khách muốn cần dùng kiểu nào thì xin gởi thơ cho tôi lấy Catalogue lựa kiểu mà đóng tôi sẽ tốt sức làm cho vừa ý các quí khách.

Kính. TRẦN DUY BÌNH

Graveur — 96 Rue Pellerin — *Saigon*

An phong

Bijouterie soieries de Chine et du Tonkin

CAOLANH

Kính trình cùng lục châu Quí khách đặng rõ: tiệm tôi mua bán hơn năm năm dân rồng hàng tàu, những là vân xuyến cẩnh nhiều, cùng là hàng vườn, nhuộm bền điều lắng thật tốt, không hề trổ tôi phẩc ý, vì tôi mua bán đã lâu, nên tốt hết sức lựa chọn thợ nhuộm, nhuộm rất và hơt chậm tốt, nênc các nơi khác tà cẩm châu, họa tự các, cùng xa lụa toan bắc thảo, lục soạn thượng hảo gấm có đủ thứ, còn hàng bắc như, bàng không thể bì kiệp hàngđen của tôi, và giá: tôi bán lại rẻ.Gondồ mặc trắng như the, lượng-lượng đủ thứ, tôi lãnh lại Hà-nội, như qui khách muốn mua vật chi dùng xin gởi thơ đến, thì tôi sẽ gởi đồ lại liền, như vì nào muốn mua nhiều mà bán, tôi tính giá rất nhẹ, hàng tôi gởi *contre remboursement*.

Cao-lãnh: Nguyễn-xuân-Trước
Cẩn bạch

TIỆM *Trương-văn-Hanh*

Sadec

Có bán xe máy mới và đồ đồ phụ tùng xe máy và sửa xe.Lãnh thắp mướn đèn khí đá (carbure) theo cuộc quan, hôn, tang, tế, xây vườn, Tân gia, ba tiệc, khăn đen bằng chiếu tây và khăn bông tốt thượng hạng, bán mới và bán lẻ và ruốt xe máy hiệu Michelin, giày hàng đặt đồ cắt đóng theo kiểu kim thời. Quí ông ở xa muốn mua đồ phụ tùng xe máy, thì gởi thơ cho tôi. Tôisẵng lòng kỹ lưỡng mà gởi contre-Remboursement nghĩa là đóng bạc nhà thơ mà lãnh đồ và tôi chịu giá đồ phụ tùng in sẵng bằng chữ quốc-ngữ (Prix courant)

Trương văn-Hanh.
Cẩn khái.

Vỏ xe thượng hạng

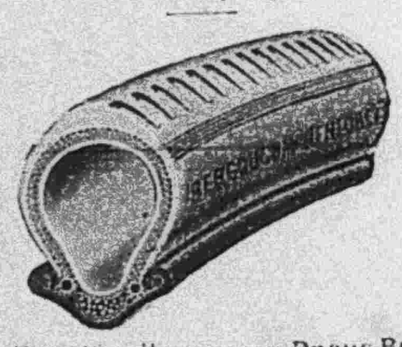

Vỏ xe hiệu Bergougnan **Pneus Bergougnan** là một thứ vỏ thượng hạng, chẳng những dày mà lại chắc dẻo vô cùng. Thường người ta hay hiểu là nó bở, thật vậy! từ buổi giặc Âu châu đang tranh lấy thị sự lâm không được kỹ lưỡng nên phải bở, chớ từ tăng khởi lửa đến giờ thì ai cũng công nhận các thứ vỏ hiệu Bergougnan là chắc chắn và lâm kỹ lưỡng hơn hết. Như mới lấy trong các trận đua, bao nhiêu xe vỏ hiệu Bergougnan chạy trong mấy trăm ngàn kỳ-lô-mết mà cũng không thấy bể nắp đến, cả toàn cầu nước nào cũng đều khen.

Vỏ xe hơi, xe máy, xe kéo hiệu Bergougnan đều có trữ bán tại nhà in Hậu giang Cantho.

Xin viết thơ cho M. Trần-đắc-Nghĩa

Quyển Tư tụng thể lệ

Quyển tư tụng thể lệ là một quyển sách tối hữu ích cho những người có việc kiện thưa đến tòa, cũng hết thảy những người làm dân nhà nước. Sách [illegible] **DUFILHO** [illegible]

Giá mỗi quyển.....1$30
Phụ thêm tiền gởi 0.24.

Xin đề thơ cho M. Trần đắc Nghĩa
Quản lý Ấn-quán An hà Cầnthơ

HÃNG HẬU GIANG

vốn đặng **1.000.000 f**

Hãng nầy của Langsa và Annam hùng vốn lập tại Cần-thơ. Có trữ đủ các thứ hàng hóa vật dụng. Nói tắc một đều là tại Saigon có món chi thì trong hãng nầy cũng có.

Bán sỉ và bán lẻ. Giá rẻ mà hàng tốt

Cũng gởi hàng cho các xứ xa: ai mua món chi xin viết thơ ngay cho Hãng, thì Hãng sẽ gởi hàng lập tức

Xin quí vị đến xem Hãng chơi thì rõ

Có trữ bán:

Rượu rơm hiệu Stella
Làm rồng bằng mía.

Có bán lẻ, bán sỉ và cho lãnh về mà bán lại khỏi trả tiền trước.

TRẠI THỢ MỘC, CHẠM VÀ CẨN HIỆU

Nguyễn-long-Thao

TẠI CHỢ LATHIEU (ĐƯỜNG COLONIALE)

Sáng tạo gần 10 năm rồi, từng thao nhiều kiểu khéo léo.

Có đóng sẵng và bán đủ các thứ bàn ăn: dài, vuông, tròn xuôn khéo lắm. Tủ áo trơn hoặc có kiến sơn 1 mặt, 2 mặt, tủ thờ trơn cẩn, tủ để sách và để rượu. Bàn viết, bàn rửa mặt cùng bàn salon tron bộ. Ghế trường kỷ, ghế nằm nhiều kiểu Vàng gỗ một tấm liền chưng ngựa thường, chưng tiền hoặc chưng voi đôi liền bằng sơn mài và cẩn. Khay, hộp chưng đèn, đai kỷ

Những món kể trên đây đóng toàn cây danh mộc: Trắc, gõ, cẩm lai mà đóng chế kiểu kim thời.

Kính mời quí ông quí bà muốn mua hay là đặt món chi thì tôi sẵng lòng làm theo ý muốn. Trại tôi cũng có lãnh làm bao lơn thành vòng cẩn chạm sơn thếp

Nguyễn long Thao
Cẩn nhơn kính cáo

Nhà ngủ và nhà hàng bán cơm tây

HIỆU TÂN PHÁT-LỢI

ở đường Bd Maspéro gần cầu tàu lục Tỉnh (SÓC-TRANG)

Kính thích quí khách nếu có việc đi Sóc-trang tôi lờ đường xin dừng bước ghé lại nghỉ nơi tiệm của tôi: Có phòng ngủ tinh vi khoản khoát, lại có quạt máy và đèn điện; tắc một lời là đủ đồ cần tôi có bán các thứ rượu và cơm tây: việc nấu lại cẩng kỹ lưỡng vì cứ do theo cách Vệ-Sinh.

Còn như khách có muốn cần dùng cơm Annam xin cho tôi hay trước một giờ thì tôi cũng sẵng lòng làm cho vừa ý.

Xin Quơi-khách chiếu cố đến, tôi lấy làm thâm cảm.

Chủ nhơn: Tư Cảnh kính mời.

Khương thời dit Trần-văn-Gông

178 180 Rue Jaurès 178 180.

Tiệm tôi có làm đồ nữ trang (Bijouterie) đồ bạn, và có bán những đồ phụ tùng xe hơi, xe máy và xe kéo vì kể ra sau đây.

Kiềng vàng, neo, chuỗi, bông, cà rá, đồ làm đủ thứ.Dầu ếch sáng sẻo (essence-Shell) dầu máy huile pour automobiles mới tốt để máy xe hơi và xe máy (graisse pour automobiles đồ thắp đèn xe hơi (carbure) vỏ ruốt xe hơi hiệu (Michelin et GOODRICH et GOODYAR) vỏ ruốt xe máy hiệu (Michelin và Hutchinchon) vỏ xe kéo hiệu (Michelin) thứ hai bố (2 toiles thứ ba bố (3 toiles).

Xe máy hiệu (bờ rô (PEUGEOT ALCYON và HERCULE, có bán đồ đồng mới (cuillit được cắt dầu đủ thứ và đồ của đàm (DAME) giày tây giày annam dầu thơm xà bông savon phấn đồi quat mua bền lây lắt (Commande en France)

Rượu Champagne, rượu chát đỏ và trắng mua bền lây lắt (Vin blanc et rouge)

Xe hơi hiệu (OVERLAND 4 places) Moteur Canot 8 H.P et 8 H-P, Máy Canot 48 mã lực và 8 mã lực (CAMION) 2 toiles, xe Camion hai tấn. Máy bơm nước Pompe (Belle pompe) máy Canot đồng đồng tốt.

[illegible] Ford [illegible] Overland.

Những đồ nầy bán [illegible] bán lẻ, các ông các bà có cần dùng xin gởi thơ đến tôi sẽ mau mau lập tức gởi (Contre remboursement) đến chỗ

Nay kính

Chủ nhơn: TRẦN VĂN GÔNG
Bijoutier PHNOM-PENH

Cáo bạch

Có bán cây viết "PORTE PLUMES À RÉSERVOIR" ngòi viết bằng vàng thiệt cao "PLUMES EN OR CONTRÔLÉ"

14k không sét không mòn Cỏ khâu (ASRAP) một đầu thì bút viết, còn đầu kia thì viết chì PORTEMINE có phụ thêm 1 hộp nhỏ đựng năm cộng chì để thay. Cây viết nầy nếu gìn giữ xài mười năm không hư.

Xin đừng tưởng rằng cây viết nầy giống theo cây viết năm cắt, một đồng của khách

Mua về, nếu xài không đáng không xứng đáng với đồng tiền thì trả lại Bổn hiệu sẽ trả y tiền lại đủ Giá một cây là có hộp có Compleg oulte *gởi* **4$50**

Mua nguyên lô về bán lại càng [illegible] giá nhẹ hơn nhiều.

Cũng có trữ bán mực stylographique bleue black thứ tốt.

một ve giá 0$70

Nhà in Hậu Giang, CANTHO

Cáo bạch

Kính cùng quí vị đặng tường: tại hàng **Garage centrale de l'ouest** tại chân thành Cầnthơ, có lãnh sửa

Xe hơi, tàu hơi, máy dầu [illegible], máy lửa đủ hiệu và đủ kiểu cách.

Công việc làm kỹ lưỡng và mau lắm
Giá tiền nhẹ hơn các nơi

Có trữ bán vỏ và ruốt xe hiệu *Hewitt Tires*

Tôi chịu lãnh

Tôi chịu lãnh cất nhà, phố, bán đá, cát Núi Sập chở đến tại bến. Lãnh mua và bán lại các vật dụng, như đồ nữ trang, giấy cẩm đồ, đồ gỗ trong nhà quán áo hoặc mới hoặc cũ, tắc một lời là: những món nào mà quí vị hết muốn cần dùng, thì xin đem đến tôi mà thương nghị.

Tiệm tôi ở gần nhà việc Tân an (Cầnthơ) có bán đủ các thứ [illegible] trị các chứng bịnh và đồ cần dùng theo cuộc vệ-sinh.

Vậy kính mời quí vị, nếu có việc xin cố cập đến nhơn, gọi là chẳng phụ lòng người đồng bang trong bước đường thương mãi.

LÊ-KIM-DÂNG
(Cantho ville)

XIN-LƯU-Ý

Kỳ tàu *ARMAND-BEHIC* chuyến rồi đây, tại **ENTREPÔT DE VINHLONG** có lại những hàng hóa như sau nầy:

Trái tạo tiêm-lượng (*Pierres précieuses glaces*)

Tự hộp một kilô, nửa kilô và phân tư kilô. Thật là thổ sản của nước Langsa, gia vị chế ăn ngon lắm, bổ và nên cho mấy người bịnh dan mới mạnh dùng lắm, rất quí rất hợp lắm rất chiều ca theo [illegible]

Xe máy *ALCYON* và *HERCULE*.

Đồ phụ tùng [illegible] nhẹp [illegible] vân vân.

Cả thảy giá bán [illegible] hàng lớn Saigon, mà lại có khu tế [illegible]

Xin chư tôn quan [illegible], mà giao tiếp cùng nhà nầy một chuyến, [illegible] biết người tử tế, chiều đãi là thế nào.

Cuu-Suong: **Nguyễn-thành-Diêm**
Cẩn khái

La-văn-Trọng

CANTHO

Bán sỉ và bán lẻ các sắc hàng tơ lụa hàng Tây, hàng Tàu, lãnh, xuyến nhuộm tại Caolãnh, Hàng Bắc-kỳ.

Lượng, băng, xuyến, the, lụa v...v...

Lãnh rồng may áo giá từ 6$50 tới 7$50 một cây.

Lãnh bẹp mỗi cây hai quấn giá từ 6$00 tới 6$50.

Vải may mùng trắng và ngà lấm một cây 20m40 khổ 0m80 một cây may được một cái mùng bề dài 2m00 bề ngang 1m60 chừa cửa 0m80 giá từ 5$00 tới 6$00 một cây.

Mền tây bông, lông chiên nhiều cỡ lớn nhỏ giá từ 5$00 tới 26$00 một cái.

Đủ đồ bà các thứ mâu, hột-ga, tiêm la cây, nu, trắng giá từ 2$40 tới 3$40 một cây. Cũng có nhiều thứ đủ đơn ông.

Có nhiều thứ *satin* đen và mâu, may áo dài rất đẹp giá từ 14$00 tới 20$00 một áo dài.

Non ni *feutres* và nón *casques* đủ kiểu giày *bottines* đen, vàng, hoặc hai mâu giày ba, dép Bắc-kỳ. Đồ thứ đen tây chưng đá, chưng đồng, đen *manchon*.

Chư qui khách ở xa muốn lấy kiểu hàng (*échantillon*) hỏi giá, hoặc muốn mua món chi, cứ viết thơ cho tôi thì tôi sẽ tính giá thiệt nhẹ, vì đã có giá riêng tính cho bạn hàng chẳng sẽ tính mắc bao giờ.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân (*Contre remboursement*).

Nếu gởi tiền trước thì sẽ được trừ tiền huê hồng 2% về cái phần tiền trả trước đó.

Gởi thơ đề: *La-văn-Trọng*
Đường Kinh Lấp
Cantho

CÓ BÁN

Tại Garage Central de l'Ouest Cầnthơ

5 Cái xe hơi mỗi cái giá 3.500$

2	cái	hiệu	Mitchell	6 máy
1	»	»	Chalmer	6 »
1	»	»	Davis	6 »
»	»	»	Réo	6 »

MỸ KÝ

TRƯƠNG NGỌC-GIU Propriétaire

tiệm họa chơn dung và khắc con dấu ở đường Turc, số 16, ngang nhà hàng Mollet —SAIGON

Kính cáo cùng chư Quới-khách đặng hay, tiệm tôi có khắc con dấu bằng đồng, bằng mủ thung, bằng cây—có chạm bằng đồng, cũng chạm nhãn hiệu—có lãnh mộ bia chạm bằng đá cẩm thạch, có thờ họa chơn dung, nhắm hình người mà vẽ: vẽ bằng dầu sơn vô bố vẽ nước thuốc mầu, hay là bằng mực tàu, hoặc bằng viết chì than—hoặc biển, liễn, tranh sơn thủy—theo rạp hát—khắc bình chơn dung vô bầu đồng, bằng đá cẩm thạch để theo mộ bia trăm năm cũng chẳng phai—có thờ chạm các thứ cây danh mộc.

Như Quới-Khách cần muốn hỏi giá tiền về món chi xin gởi thơ cho tôi, tôi sẽ gởi cáo-bạch (Catalogue).

Trương-Ngọc-Giu. Cẩn khái.

Một việc khá lắm

Có quan Giám đốc Quesnel sắm lòng muốn bán hai sở ruộng của ngài, ở tại Thập-mươi Mytho, sở thứ nhứt được 46 mẫu, ở dựa mé kinh, sở thứ nhì được 246 mẫu, ở dựa mé kinh lớn kêu là kinh Tổng-đốc Lộc, kinh nầy xáng mới vét lại lớn lắm, bề ngang chừng 40 thước nên tiện bề chở lúa ruộng lắm, và như muốn chở lúa thẳng lên Cholớn đi ngả sông Vaico cũng dễ lắm.

Hai sở ruộng ấy đều là đất thạnh lắm, chẳng còn phải tốn công khai phá nữa hết, lại sẵng trong đất có mấy ba cái đìa, cá rất đặc lắm. Mỗi sở đều khoán lấy cho vay hai sở ruộng nầy trên đây, chừng 300 mẫu, nguyên là của [illegible] đã bỏ nhà mướn [illegible] lại [illegible] trong mấy năm lâu [illegible]

Hai sở ruộng của quan Giám đốc Quesnel, buổi mới mua hồi 12 và 15 ngàn giá

Ai muốn mua hai sở đất ấy xin viết thơ cho quan Giám đốc Quesnel tại Saigon, hay là gởi cho sở Nhựt trình An hà tại Cầnthơ mà thương nghị, và đến xem bản đồ thì rõ.

Đồng hồ hiệu LIP

Đồng hồ mà người ta hay kiếm mua là đồng hồ hiệu ***LIP***

CHRONOMÈTRE

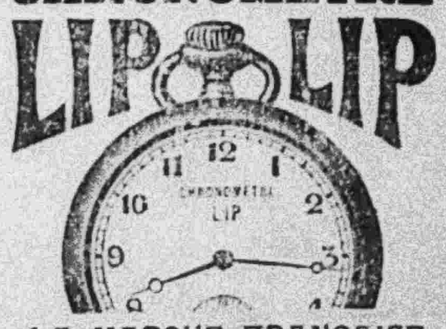

LA MARQUE FRANÇAISE
Montres de Précision
EN VENTE CHEZ LES BONS HORLOGERS
Exiger la marque LIP sur le cadran

SAO VẬY?

Vì máy nó tốt lắm, nó chạy đúng, chắc và lâu hư, khỏi tốn tiền sửa mãi như các đồng hồ khác

SAO NỮA?

Vì nó là hiệu Langsa và giá nó rẻ lắm.

THIỆT KHÔNG?

Mua thử một cái dùng, hay là hỏi thăm những người đã có sắm đồng hồ hiệu ***LIP*** *thì biết.*

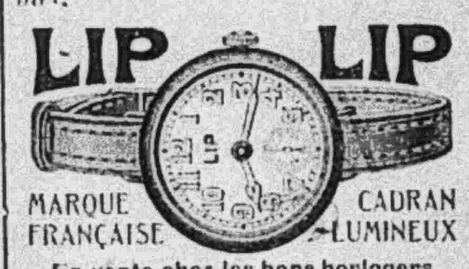

En vente chez les bons horlogers
Exiger la marque LIP sur le cadran

CÓ TRỮ BÁN TẠI:

Hãng LES GALERIES DE L'OUEST *là hãng* HẬU GIANG DƯƠNG HÀNG **Saigon, My tho, Cantho và Trà vinh**

Tại nhà in Hậu giang

Nhà in Hậu-giang từ buổi tạo sáng đến nay trót năm năm, nhờ chư quân tử lục-châu chiếu cố nên ngày một thạnh phát. Hiện nay thấy thợ tính cả ba bốn mươi người, máy sắm thêm đủ cả. Chư vị muốn cần dùng đặt thiệp sơ, giấy viết thơ, đóng sách, hãy cứ món nào, hiệu hiệu cũng sẵng lòng làm cho vừa ý.

Có bán sách:

Kim-tuý tình từ	1.$20
Kim-thạch kỳ duyên	0$80
Truyện Kiều tân liệt nữ	0, 30
Trò chơi	0, 50
Tuần tra pháp lệ	1, 20
Đồng ấu tự vị	0, 40
Khuyến sĩ ca	0, 20
Hồn tử nguyệt	0 10
Ngu-phụng-Lâu	0 20
Sách Thương-dụng	2, 60
Sách giúp cho hương chức có quyền thi hành như trưởng tuần	3, 60
Tuồng kim Thạch kỳ duyên	0, 80

Tự điển, sử ký v. v.. không thể kể hết.

Có lãnh in đủ các kiểu Catalogue có hình, như: đồ phụ tùng xe máy, các thứ đèn, đồ đồng trang nhà và đồ ăn bàn vancelles, nhiều kiểu tốt lắm, giấy [illegible]

Vậy đã quan hệ giúp nhau, giảm xin chư vị thương tình, gần chiếu cố người mình trong việc cạnh tranh quyền lợi.

Trần-đắc-Nghĩa
Quản-lý Ấn-quán An-hà Cầnthơ cẩn cáo.

Le Gérant: TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

Cantho, 27 Octobre 1921
Tirage: Mille exemplaires

Vu et autorise la publication
Cantho le 27 Octobre 1921
L'administrateur,

CANTHO — IMPRIMERIE DE L'OUEST